

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Mormintele Eroilor.

— O însoțire pioasă adună rămășițele pământești ale celor căzuți în războiu și le așază în cimitire de onoare. —

În anul 1918 s'a întemeiat la București o societate pioasă, pe care o ocrotește și o ajută M. S. Regina Maria și Marele Comandament al oștirii noastre. Scopul acestei societăți este să caute prin celea câmpuri de bătaie oasele fiilor și fraților noștri, cari au murit pentru înfăptuirea României Mari, și, scoțându-le din părăsirea și uitarea în care se găesc, să le adune în cimitire de onoare, însemnându-le cu cruci creștinești și cu straturi de flori, cum se cuvine unor eroi.

Această Societate patriotică a făcut până acum peste 80 cimitire de onoare, adunând într'ânsele vre-o 200,000 (două sute de mii) de oseminte de ostași viteji, cari zăceau prin tranșeele și mormintele părăsite ale câmpurilor de bătaie. Acești eroi dorm astăzi în lăcașuri bine îngrijite, sub cruci frumoase și între flori mirisitoare.

Mai sunt însă tot cam pe atâția eroi, împărăștiți prin munții și văile țării. Societatea „Mormintele Eroilor“, în fruntea căreia stă d. general I. Manolescu, vrea să-i caute și pe aceștia și, după puțină, să-i adune în cimitire de onoare. Spre acest scop la cererea familiilor, ajută aducerea acasă, adevărat în cimitirele județene, a eroilor aflători încă în părăsire prin ținuturile depărtate.

Și mai face ceva societatea: Sărbătorește în fiecare an pomenirea eroilor, în ziua de înălțarea Domnului, făcând rugăciuni și părăstase la mormintele celor căzuți.

În acest an, serbarea se face în ziua de 13 Maiu. Cu acest prilej Societatea împarte nește frumoase plachete (semne amintitoare), în schimbul unor mici sume, câțiva lei, cari se vor întrebuința pentru îngrijirea mormintelor de eroi și a cimitirelor.

Să nu uităm a prăznu și noi, prin satele noastre, la înălțarea Domnului, amintirea acelor, cari au murit pe câmpurile de bătaie, ca noi să putem trăi în pace între hotarele statului nostru. Preoții vor face ieșiri cu prapori la cimitire și vor ceti rugăciuni și parastase pentru eroi. Să nu lipsească nimenea dela aceste slujbe creștinești și naționale!

În legătură cu celea scrise de noi mai la deal, lăsăm să urmeze această chemare, pe care ne-o trimite Direcțiunea Societății:

Chemare de „Ziua Eroilor“

Opriti-vă o clipă! și cugetați la adevărul pios și îndemnul înalt omenesc al acestor rânduri: E vorba de glorioșii noștri căzuți, din jertfa cărora a răsărit întregirea Neamului.

Unii au murit în spitale; alții au putut fi îngropați cu grije chiar pe câmpul de luptă, cei mai mulți și-au lăsat însă trupurile lor — fără nume — sub o mână de țărână aruncată în grabă. Și locurile acestea sfințite — în care trupurile lor s'au plămădit cu glia strămoșească, — n'au fost însemnate nici cu o cruce, umil semn, pe care ultimul creștin și-l pune la căpătâiul locașului de veșnică odihnă. Gândiți-vă, că tot temelul vieții voastre de azi — așezată pe temelii trainice — se datorește, în primul rând, acelor, cari zac dealungul munților, plaiurilor și drumurilor noastre fără un semn la căpătâiul! Vremurile sunt grele, iar nevoile țării — secătuită de vitregia războiului — multe și mari.

Ajutorul Statului, fără sprijinul cetățenilor, nu-i îndestulător.

Dați obolul vostru neprecupețit pentru eroii noștri, cu gândul că în locul în care a căzut un luptător și o viață de om s'a stins, s'a pus și cu ajutorul vostru un semn pentru cinstirea lui, a națiunii și a voastră.

Purtați cu mândrie insignele, ce se vor împărți în această zi de Societate — drept mărturie vie că știți să cinstiți eroismul ostășesc — și dați-vă obolul vostru, cu sufletul deplin mulțumit, că v'ați îndeplinit o înălțătoare îndatorire.

Hotarele morții nu poartă peceți deosebite; ofrandele se primesc și semnele la căpătâiul vor fi puse fără vre-o deosebire de religie sau naționalitate.

Cum le mai rabdă Dumnezeu? O nebună de teatralistă din Paris, ca să fie frumoasă, a luat obiceiul să se scalde în baie de lapte dulce! Spre acest scop o căruță îi aducea în fiecare dimineață 12 căni mari cu lapte dulce, proaspăt. Către prânz căruța lăptarilor se oprea iarăși la poarta bolundeii și primea îndărăt laptele. Acest lapte era apoi turnat în sticle și se vindea pe la casele din oraș, ca să-l mănec oamenii. Firește, cumpărătorii nu știau că laptele pe care-l plăteau cu bani scumpi, fusese spureat de bestia nebună. Astfel sărăcimea din Paris a băut multă vreme cafea cu lapte, în care teatralista Rimonds își spălase spurcăciunile trupului ei. Br, ce grozăvie! Poliția prinzând de veste a arestat pe lăptarii cari vindeau asemenea lapte. Dar ce-au făcut cu dșoara Rimonds? Vestile din Paris nu ne spun. Ea ar trebui dusă numai decât la casa de nebuni și îmbăiată în apă cu șerpi.

Sărbătoarea unui luminător al poporului.

— Dascălul Gheorghe Maior dela Reghin. —

Ce este mai măreț și mai frumos în lumea asta, decât a lumina pe cei neînvățați, a deschide mintea celor nepricepuți și a-i pregăti pentru lupta cea mare și grea a vieții? Și cine poate fi mai mângăiat în sufletul său, decât acela, care poate zice cu evanghelia: Luptă bună m'am luptat, cursul l-am plinit! Nu mă rușinez a sta cu fruntea ridicată în fața Domnului și Dumnezeului meu!

Slujba de luminători ai multimilor o au în această lume în locul întâi preoții, căci lor le-a zis Hristos Mântuitorul: »Mergând învățați toate noroadele, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh, învățându-i să păzască toate câte v'am poruncit vouă«. Iar ajutoarele acestor învățători evanghelici sunt dascălii de toată mâna, cari au în grija lor creșterea și luminarea tinerelor vârstare omenesti.

Cu adevărat, dascălii cei după inima lui Hristos trebuie să fie și ei mădulare ale apostoliei celei mari, pe care a plănuit-o marele Galilean, fiul lui Dumnezeu și mântuitorul nostru.

Ce slujbă sfântă și măreață, și câtă răspundere nu cuprinde într'ansa! Ce slujbă grea și povarnică în aceeași vreme! Romanii cei vechi spuneau: Pe cei cari i-au urit zeii, i-au făcut dascăli! Noi creștinii spunem altfel, noi spunem, că pe cine vrea Dumnezeu să-l preamărească, îl face luminător de noroadă!

Greutatea slujbei rămâne însă, căci cununa de lauri a preamării se câștigă cu sudori, cu trudă și cu osteneală.

Să ne gândim numai la truda și la suferințele dascălimii românești, mai cu seamă din zilele robiei noastre de veacuri. Cât au muncit cât au răbdat, cât au flămânzit umiliții noștri »neguțători de substantive« până când au putut ridica în șirul neamurilor pe nenorociții iobagi din țara Ardealului! Cât s'au vânzolit ei cu legile unei stăpâniri maștere și dușmănoase, până când au înălțat din țărână frunțile strănepoților lui Traian!

În lupta lor grea, cei mai mulți au pierit înainte de vreme, s'au stins în sărăcie și'n lipsuri, uitați foarte degrabă, chiar și de aceia pentru cari și-au irosit ei puterile și vîlaga tinereții. Rari dascăli luptători din țara Ardealului au avut norocul deosebit să ajungă la zile cărunte, ca să se poată bucura în pace de roada ostenețelor lor înflăcărute. Pe unii ca aceștia i-a iubit Dumnezeu în chip deosebit.

În această privință avem o frumoasă pildă în Reghinul săsesc din marginea Câmpiei ardelenesti, unde își trăiește astăzi duioazele zile ale bătrâneții sale învățătorul Gheorghe Maior, care

și-a serbat în aceste zile anul al 80-lea al rodnicei sale vieți. Acest moșneag frumos, cu părul alb colie, cu inima și cu glasul tinere încă, a plugărit în ogorul spinos al școalei românești nu mai puțin ca 42 ani, încărunchind în brazdă, cinstit de toată lumea care l-a cunoscut, și mai mari și ucenici. Și dacă a albit ca oaia, să nu credeți că a albit de huzureală și de trai bun, ci de zbucium, de muncă încordată și răvnițoasă, fiind la timpul său unul dintre cei dintâi învățători români ai Ardealului robii. Cine n'a cunoscut la Reghin și pe Câmpie pe Domnu Maior, dascălul școlii românești? Și cine, intrând vreodată în biserica lui Petru Maior din cetatea Sașilor bogafi și lacomi, nu s'a îndepărtat cu sufletul înălțat de troparele și Măririle cari 30 de ani în șir au răsunat și răsună și azi din strana ținută cu cinste de Domnu Maior, cantorul vestit? Că bătrânul Maior este dintre acei învățători, cari știu că școala lor trebuie să fie cu adevărat tinda bisericii, prin care se revarsă luminile învățăturilor evanghelice!

Moșu Maior dela Reghin s'a născut în comuna Huduc în anul 1846. A învățat carte la Târgu-Mureș și la Blaj, de unde ca învățător tinăr a slujit doi ani la școala grănițerească din Veștem. Din această comună s'a tras mai spre casă, la țara sa, unde a fost numit la școala română unită din Reghinul săsesc, unde s'a și pensionat după 40 de ani de muncă rodnică și încordată. Ce trai a avut acolo și ce lupte, între Sașii hapsini și disprețuitori, ne putem gândi. Cât l-au scormonit și i-au amărit zilele inspectorii statului unguresc, este iarăși la mintea oricui. Căci dascălii Ardealului, au fost adevărații și nerăsplățiții mucenici ai sufletului și ai gândului românesc.

Dascălul Gheorghe Maior nu s'a târguit însă nici cu viața, nici cu datoria sa de român și de apostol. A muncit, a rășbit și a biruit! A biruit și poruncile ungurești și slăbiciunile trupului de lut. Azi este încă viguros și nelufrant ca un copac, peste care au trecut toate furtunile, fără să-l frângă. Mai mult l-au oțelit.

În viața sa de luminător al tinerelor vlăstare, învățătorul Gheorghe Maior a avut și mângăieri. Curate și înălțătoare mângăieri! Dintre școlarii săi, pe cari i-a deprins la cetirea buchilor și la cinstirea învățăturilor creștinești, patru s'au ridicat sus, foarte sus, până la treapta

vlădiciei! Episcopii Vasile Hossu de binecuvântată amintire dela Gherla, Dr. Alexandru Nicolescu dela Lugoj, Dr. Iuliu Hossu dela Gherla și Vasile Duma dela Argeș, cinstesc în Moșu Maior dela Reghin pe iubitul și scurpului lor dascăl al copilăriei.

Dumnezeu l-a îmbucurat foarte și în viața familiară. Un fecior al său este astăzi profesor universitar la Cluj (*Augustin Maior*), al doilea, *Iuliu*, este preot-profesor la Blaj și redactor la gazeta noastră, iar al treilea, *George*, e șef-contabilul băncii »Mureșana« din Reghin.

Sărbătoarea bătrânului dascăl s'a făcut în ziua de Sf. Gheorghe, ziua numelui său, ziua când a avut bucuria să fie de față la botezul celui de al 10-lea nepot al său.

Sărbătoarea s'a început cu sf. liturghie pe care a slujit-o Părintele Iuliu, fiul bătrânului, iar strana a ținut-o, foarte înduioșat, însuși sărbătoritul, dimpreună cu cel mai tinăr dintre fii. După liturghie toți fruntașii români din Reghin și credincioșii bisericii, în frunte cu Păr. protopop Ariton Popa, l-au felicitat călduros și i-au dorit încă dela Dumnezeu bătrânețe lungi și mângăioase.

Adânc mișcat, sărbătoritul a răspuns cu ochii umezi de lacrimi:

— Astăzi sunt fericit, căci pot zice că simt că mi-am împlinit datorința! — Adevărat a grăit. Și era într'adevăr foarte fericit când s'a văzut la bătrânețe, încunjurat cu dragoste și cu căldură de prieteni și cinstitori, de copii, de nepoți, de buna și blânda tovarășă a vieții sale, tot atâta de albă Doamnă Maior, care i-a fost tovarășă neprețuită în lunga sa carieră de apostol al școalei românești și al stranei.

Cu adevărat, bunul Dumnezeu, în milostenia înțelepciunii sale, nu putea să-i hărăzască unui bătrân dascăl și om de omenie, o mai mare mângăiere decât această zi de sărbătoare!

Primește, albitule dascăl, o închinare și din partea noastră, cari muncim, aici la Blaj, în aceeași brazdă, pe care Tu, și alții ca Tine, ați sfârșit-o prin străduințele și strălucita voastră izbândă!

Dascălul Sandu.

Frați săteni gazeta voastră este „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava mică.

Evanghelia Duminicii.

Duminica orbului, Ioan IX. 1-38.

Evangheliile, cari de cari mai frumoase și mai înălțătoare, ni-se cetesc în Duminicile dela Paști până la Rusalii. Maica noastră cea mai bună, biserica, vrea ca în această vreme de reculegere, de bucurie și înălțare sufletească să ne convingem tot mai mult despre dumnezeirea și bunătatea nemărginită a celui ce a înviat din morți.

Era Isus trecând pe cale. Și iată că la o margine de drum zărește pe un cerșitor, orb din naștere. Inima bună a Mântuitorului se întristează și se moaie, mila și compătimirea îl opresc și-l îndeamnă să facă una dintre cele mai mari minuni ale sale. Scupă pe pământ, face tină din scupătură, și unge ochii orbului cu tină și-i zice: „Mergi de te spală în lacul Siloamului“. Orbul îl ascultă, se duce și se spală, și vine văzând.

Toată lumea rămâne uimită când vede această minune. Numai fariseii, acești fățarnici și răutăcioși cari totdeauna erau împotriva a tot ce făcea Isus, se smintesc și nu știu cum să aște vreo vină în Isus, pentru că a îndrăznit să vindece pe orb, fără de știrea și favoarea lor.

Îl cheamă deci pe fostul orb și-l întreabă amănunțit, cum s'a întâmplat minunea. Fostul orb le răspunde foarte simplu: „Tină mi-a pus pe ochi, și m'am spălat și văz“.

Ne mai având ce zice la aceasta, chiamă pe părinții orbului și-i întreabă. Ei le răspund: „Însuși este în vrâstă, pe dânsul îl întrebați, însuși de sine să grăiască“.

Întăritați peste măsură fariseii iarăși îl chiamă pe orb și-i zic: „Dă mărire lui Dumnezeu, noi știm pe omul acesta (adecă pe Isus) că este păcătos“. Și atunci orbul îi dăscălește așa de minunat, așa de pișcător, îi strânge cu

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Coboară Isuse...

Din nou coboară-te 'ntre noi, Isuse,
Căci iarăș turma ta e rătăcită,
Și iar se 'ntinde noaptea cea cumplită
A vechii uri, de tine-atunci răpuse.

De-abia se mai zărește ca prin sită
A mântuirii stea. Dar cât de sus e!
Se depărtaază parcă... Cine spuse
Că stingerea ni-i singura ursită.

O, vino, iubitorule de oameni,
În sufletul bătrânei lumi să sameni
Din nou credința cea mântuitoare...

Cunoaște-l-vom? Pleca-vom fruntea oare,
Când intinzându-și mâinile-amândouă
Asupra-ne va zice: „Pace vouă“.

Al. Vlăhută.

În potrivea beției.

II.

În țara noastră cu beutori pătimiși, combaterea beției cu predici frumoase și cu societăți de cumpătare, ar fi mazare aruncată pe pârte, sau toacă la urechea surdului.

Ne trebuiesc legi aspre, cu aplicare riguroasă.

Ca dovadă grăitoare ne poate fi legea votată de parlamentul României, în 5 Februar 1908, cu totalitate de voturi. Legea prevedea multe pedepse contra celor trecuți pe lista bețivilor. Doctorul Râmniceanu, profesor universitar, între aplausele sgomotoase ale deputaților, zicea, când se desbătea legea:

„Crășmarul ne dă 20,000 de bolnavi la an, afară de cei ce se otrăvesc și mor. Nu poate deci exista o libertate constituțională (din legea de temelie a statului), care tinde a desfința țara. Astăzi beția e criminală (făcătoare de rele), față de care nu putem sta nemișcați și nepăsători“.

Resultatele (urmările) acestei legi au fost aproape uimitoare. Mai întâiu a scăzut numărul erismelor. Dela 1 April 1908 până la 1 April 1909 numărul lor a scăzut cu 8698 (dela 14030 la 5332), iar beuturile date pe gât au scăzut dela 19.295,493 litri (în anul 1907—1908, pe

când legea nu era încă în vigoare) la 12.820,726 litri (în 1908—1909 sau primul an de aplicare a legii).

Simțind urmările bune ale legii, însuș poporul dela sate a început să se lumineze și în unele locuri, ca în județul Ialomița, comunele au declarat că de loc nu au trebuință de cârciumă.

Dar a venit războiul și după războiu multe rânduieli bune s'au dat de-a rostogolu. Astfel legea bună din Vechiul Regat nu s'a mai aplicat nici în Vechiul Regat, nu s'a introdus nici la noi. Din contra, prin legile de unificare, s'a stricat și ce era bun în Regat, și ce era bun la noi. Crișmele s'au înmulțit ca ciupercele. Astăzi tot la 165 locuitori avem câte-un local cu beuturi spirtuoase de vânzare. Veți întreba: unde e cârmuirea? Unde ne sunt deputații și senatorii guralivi, cari să curme răul? Am putea răspunde ca odinioară *Puiu* Calului:

Azi în România-mare
Toți ar dori înălțare;
Toți cu lefuri și permise,
Toți la chefuri compromise (deochiate).
Câte soiuri și partide,
Câte lăcuste, omide,
Ce doresc să fericească
Țărâניה românească,
Toți ar vrea deputăție

ușa așa de bine, încât îți cade bine cetind: „Știu că Dumnezeu pe păcătoși nu-i ascultă; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu, și face voia lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s'a auzit, că ar fi deschis cineva ochii celui născut orb. De nu ar fi acesta dela Dumnezeu, nu ar fi putut face nimica“. Ce aveau să zică fariseii la toate acestea? Răutatea inimii lor îi indeamna totuși să zică ceva. Și știți ce au zis: „Intru păcate te-ai născut tu tot (adeck pentru păcate ai orbit), și tu ne înveți pe noi?“ Și l-au scos afară din sinagogă.

Dar auzit-a și Isus că l-au scos afară și aflându-l, i-a zis lui: „Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?“ Răspuns-a el și a zis: „Cine este Doamne, ca să crez întru dânsul?“ Iară Isus i-a zis lui: „L-ai și văzut: și celce grăiește cu tine, acela este“. Iară el a zis lui: „Cred Doamne“. Și s'a închinat lui.

* * *

Nicăiri nu vezi atâta statornicie în credință ca la acest orb. Orice-i fac fariseii, el crede că celce l-a vindecat este proroc. Iară când însuși celce l-a vindecat îi descoperă cine este, zice; „Cred Doamne“ și i-se închină lui.

Unde mai aflăm astăzi atâta statornicie în credință? Lumea de astăzi este cât se poate de slabă și de nestatornică în credință. Cea mai mică supărare pe preotul, cea mai de nimica fângăduială o scoate din sărite și o face să-și lapede credința, asemenea unei haine, pe care o schimbă de câte ori se schimbă vremea.

Iată un simplu cerșitor, un om fără de învățătură, dar cu inima cinstită, un om care știe ce se cuvine și ce nu! Iată acest cerșitor, că nu se înfrică nici de domnia cei mai mari ai Jidovilor, ci susține sus și tare dreptatea. Zadarnic îl amenință, zadarnic îl scot afară din biserică, el rămâne neclintit în credința sa. Veniți deci să învățăm dela acest cerșitor, statornicie și tărie în credință. Mi-se pare însă că mulți vom rămânea rușinați în fața lui.

IULIU MAIOR.

Un profesor american mărturisește că-i aproape să fie stăpân pe o mare născocire: să trimeată căldura în casele oamenilor ca pe o telegramă prin aer. El spune că în curând locuitorii americani nu vor mai avea nevoie de sobe, cărbuni, lemne și alte mijloace de încălzit.

Ori senatori ca să fie...

Câte partide se sbat

Să ajungă mari în sfat,

Să ajungă la putere

Și cu laba 'n vas la miere...

Însă când ajung la os,

Pe labe se pun la ros

Și în loc ca să muncească

Și legi sfinte să croiască:

Trec timpul cu hărăieli,

Cu certe, cu răsbunări.

Tocmai așa e și acuma. Legi rele ni-se croiesc cu grămada. O lege, cum era măcar cea din 1908, nu a foat în stare să aducă domnul Vintilă. Vom vedea sub cărmuirea aceasta.

GAVRIL TODICA

Țiganul la lucru.

— Hai mă țigane la plug.
— D'apoi nu vreau să mă duc.
— Măi țigane, mă duc să chem pe boer, dacă nu mergi.
— Să te duci și la cocoana și tot nu merg.

— Mă țigane, dacă nu mergi mă duc să chem vatafu (care știe să bată bine de părăie oasele).

— D'apoi cine a zic că nu merge românico?
Hapoi iaco no, merg și eu și frate-mio, țiganca și cu copiii și dacă e nevoie, mai iau și vre-o doi cu ziua.

Cum stă lumea și țara?

Unde vor vota comunele din jud. Târnava mică.

Județul Târnava mică a fost împărțit în 15 cercuride votare. Acestea sunt următoarele: Dumbrăveni, Diciosânmartin, Blaj, Iernut, Șmig, Bălăușer, Nadeș, Bachnea, Sâncel, Cetatea-de-baltă, Boian, Valea Lungă, Roșia de Secaș, Crăciunelul de jos și Sânpaul.

1. La *Dumbrăveni* vor vota următoarele comune: Dumbrăveni, Prod, Hoghilag, Ormeniș, Sântioana, Domald și Hundorf.

2. La *Diciosânmartin*: Diciosânmartin, Boziaș, Băgaciu, Gănești, Dămbău, Păucișoara, Săuca și Cuștelnic.

3. La *Blaj*: Blaj, Ciufud, Spătac, Veza și Mănărade.

4. La *Iernut*: Iernut, Gâmbuț, Sălcud, Deag, Bichis, Ozd, Chinciș, Cucerdea, Bord, Șeulia și Bobohalma.

5. La *Șmig*: Șmig, Alma, Curciu, Idiciu, Giacăș și Ernea.

6. La *Bălăușer*: Bălăușer, Odrhei, Coroisânmartin, Coroi, Șoimus, Săleuș, Lăslăul-mare, Lăslăul-mic, Agrișteu, Finitelnic, Chendul-mare, Chendul-mic.

7. La *Nadeș*: Nadeș, Zagăr, Senereuș, Măgheruș, Țigmandru, Pipea și Jacul.

8. La *Bachnea*: Bachnea, Bernadia, Cund, Gogan Varelea, Daia, Lepindea, Idrifaia, Suplac Mica, Căpâlna de sus, Ceuaș, Deaj, Hărănglab Abuș și Vaidacuta.

9. La *Boian*: Boian, Bazna, Blăjel, Crăciunelul de sus, Tătărlăua, Velț, Păucea și Șaroș.

10. La *Sâncel*: Sâncel, Petrisat, Sânmiclăuș, Valea-Sasului, Șona, Bija, Spini, Pânade și Iclod.

11. La *Cetatea de baltă*: Cetatea de baltă, Adămuș, Crăești, Cornești, Șilia, Herepea, Medveș, Căpâlna de jos, Sântămarie, Vesăuș, Feisa și Jidveiu.

12. La *Valea-Lungă* (Hususău): Valea-Lungă, Bălcaciu, Micăsasa, Lunca, Lodromon, Chesler, Făget, Proștea-Mare, Proștea-Mică, Glogovet, Tăuni și Țapu.

13. La *Roșia-de-Secaș*: Roșia-de-Secaș, Tău, Ohaba, Cergăul-Mare, Cergăul-Mic, Broșteni Lupu, Cenada și Șoroștin.

14. La *Crăciunelul de jos*: Crăciunelul de jos, Bucerdea-Grănoasă, Cinsteiu, Tiur, Beșinău și Colibi.

15. La *Sâmpaul*: Sâmpaul, Beșineu, Subpădure, Giuluș, Ogra, Șomeștelnic, Lăscud, Chiriteu, Vidrasău și Cipău.

Locul de votare va fi în toate comunele la Primăriile comunale.

Săptămâna Basarabiei.

Din Basarabia au răsunat multe nemulțumiri sub cărmuirea liberală. Locuitorii s'au plâns în potriua administrației și a oamenilor ei, dintre cari unii și-au chiar făcut de cap. Basarabienii n'au fost mulțumiți nici cu calendarul cel nou, în potriua căruia s'au ridicat nu numai sătenii, ci chiar și unii dintre preoți. Paștile au fost serbate după calendarul cel vechiu.

Generalul Averescu, luând puterea, s'a îndreptat mai întâiu spre Basarabia, să facă rând. Sosit acolo în ziua de 29 Aprilie, a ținut mai multe cuvântări, făgăduind îndreptarea re- lelor. Despre calendar căpetenia guvernului a spus că, Basarabienii pot să se țină de calendarul vechiu, până când un sobor ecumenic (al tuturor țărilor ortodoxe) va hotărî în această privință.

Incolo i-a îndemnat pe Basarabieni să fie pe pace, că traiul țăranilor va fi ușurat, plata dărilor se amână până la toamnă și că vor pleca spre Basarabia sute de vagoane cu sămânță pentru ținuturile infometate.

Bine-ar fi să se facă în'adevăr rând acolo, căci altfel frații noștri dela Nistru se departă tot mai mult cu sufletul de țara pe care și ei au dorit-o din toată inima.

Domnul Vintilă încă-i pe urmele generalului.

În aceeași zi cu generalul Averescu a sosit și d. Vintilă Brătianu la Chișinău. Domniasa, ne mai fiind azi ministru, nu s'a dus să fângăduiască, ci să pună în rând tabăra liberală în vederea alegerilor. Se tem și liberalii de Stere, care până ieri singur avea în mână Basarabia. Și celealalte partide ar dori, pe semne, să i-o cam scoată de sub tutorat. Se știe că Stere îi avea strânși pe Basarabieni sub steagul Țărănist.

Domnu Vintilă le-a spus oamenilor săi din Basarabia: Voi nu fângăduiți, ci arătați poporului bunătățile pe cari le-a făcut guvernul liberal în timpul stăpânirii sale de patru ani. Și vă vor vota.

Așa își încurajază d. Brătianu pe copralii săi. Însă cum va ieși treaba, se va vedea la alegeri.

Și d. Ghibu e în Chișinău.

Di Onisifor Ghibu dela Cluj, care a trecut la Goldiști, încă a sosit în Basarabia, unde va scoate o gazetă de propagandă națională, care se va numi „România Nouă“.

Adunarea dela Sibiu.

Di Vasile Goldiș și prietnii săi politici au chemat o adunare la Sibiu în ziua de 2 Mai. Tot atunci, fiind zi de Duminecă, au fost și mari serbări la catedrala ortodoxă, căci s'au sfințit două clopote nouă.

Adunarea politică s'a ținut în piața cea mare din Sibiu, fiind de față săteni din comunele din jur, din părțile Aradului și din Banat. Negrețe au fost mai puțini.

Cuvântări au ținut dd. Goldiș, Lupaș, prefectul Comșa din Sibiu, Victor Moldovan și alții. Auzim că Di ministru Lupaș nu s'a putut răbda să nu ameste și un pic de confesionalism în vorbirea sa. Nu-i bine că se amestecă confesionalismul în luptele politice. Din luptele religioase neamul nostru poate avea pagube nefinchipuit de mari. Destul ne-a desbinat politica.

Incolo, la adunarea din Sibiu, oratorii s'au silit să arete pricinile pentru cari s'au despărțit de d. Maniu. Cei cari au fost de față spun, că s'au găsit ascultători țărani, cari au strigat: Trăiască domnu Maniu!

În orice oaz Ardealul, care a fost totdeauna unit în luptele sale politice din trecut, acum se găsește fărâmat în mai multe partide.

Slugile rele.

Ziarul „Cuvântul“ din București publică de onrând această scrisoare:

Majestate,

Mai zilele trecute, după ce a-ți primit jurământul sfetnicilor Voștri, le-ați spus: „Și fiți cu milă față de cei obijduiți“, cuvinte blânde și înțelepte, pentru că blând și înțelept v'a lăsat Dumnezeu stăpân peste acest mare popor, unde din sângele celor obijduiți mulți

Se hrănesc — ba chiar prin ei, mulți își fac palate!

Am întâlnit pe șoseaua Kiseleff, niște femei cu coșuri cu micșunele. Le-am rugat să-mi vândă și mie câteva din flori și nu voiau să le lase mai jos de 2 lei buchetelul, pentru că spuneau: „De ieri dela prânz venim pe jos dela Țigănești; sunt culese din pădurea Domeniilor Coroanei, unde nu suntem lăsate să culegem flori de pădurarul care ne aleargă și ne bate dacă nu-i plătim taxa de 30 lei, sau dacă nu ne „înțelegem cu el“. Aici i-au dat lacrimile femeii, care nu a putut spune mai mult.

Majestate, Domeniile Coroanei ale României au fost, și vor fi. Vouă Vi-lea lăsat Dumnezeu să le stăpâniți — și filor — filor Voștri. Știu că blând și drept V'a lăsat Dumnezeu, dar slugile Voastre în ochii celor neștiutori V'arată oșă cum nu puteți fi.

Puneți să-l bată cu vergi pe pădurar, Majestate, pentru e slugă rea și necinstește numele stăpânului.

Sculptorul Savargiu.

Deprin celea țări străine.

Bolșevicii și Turcii în potriua Europei.

Bolșevicii ruși creapă de năcaz că țările Europei nu sunt doritoare de învățăturile lor și ei nu pot trage lumea întreagă în nebunia răscoalelor. De ciudă Rușii căută acum să facă legături cu popoarele sălbatice ale Asiei în potriua Europei. Mai de curând s'au apropiat de Turci și au făcut cu ei o învoială, cu scopul, ca, la vreme potrivită, să poată pleca împreună cu fier și foc asupra lumii celei vechi care nu vrea să audă de politica sovietelor. Bine s'au mai găsit: Bolșevicii dărâmată de biserici cu Turcii păgâni. Frumoasă tovarășie! Numai cât ei ș'au făcut socoteală fără crâșmar. Națiile Europei sunt azi atât de înaintate, încât nu se vor lăsa niciodată zdrobite de nește Asiatici lacomi și păgâni. Până la o cutropire a Europei de către Roșii lui Troțki și Bașibuzucii lui Kemal Pașa mai va! Putem dormi liniștiți din partea asta. Singur italianul Musolini s'a plimbat un pic prin Maroc și Turcii au dărdăit ca cuprinși de friguri. Dar mite, de s'or porni la plimbare și dreagnuturile (vapoarele oșelite) engleze și franceze!

O nouă ispravă ungurească.

Ispravă lată de tot! Ne aducem aminte de falsificatorii de bani dela Budapesta, în frunte cu prințul Windischgrätz, despre cari s'a scris că au lucrat cu știrea și cu învoirea miniștrilor unguri. Acești hoțomani, la strigătul Franței, au fost dați în judecată și supuși la întrebări săptămâni și luni de rând. Urma acum să fie judecați și condamnați pentru nemai pomenită tâlhărie ce-au făcut-o cu banii unui stat străin.

Lată însă, că „Ebrediștii“ nu se dau cu una cu două. Într'o noapte din săptămâna trecută, nește necunoscuți au pătruns în Palatul de justiție din Budapesta și au furat toate hârtiile pregătite de procurori pentru judecarea falsificatorilor!... Poftim, acum mai judecă pe „Ebrediști“! Hoția aceasta n'au putut s'o săvârșească decât oameni cari cunoșteau bine puicurile și lăzile prin Palatul de justiție, deci oameni de-ai stăpânirii ungurești, care nu vrea să aibă loc un proces atât de mocirlos pentru onoarea Ungariei.

Să mai spuie ministru Bethlen că el nu știa nimic de trebșoara lui nenea Windischgrätz! Și să mai spuie cineva, că Ungurii nu se pricep la șmecherie!...

Mare grevă în Anglia.

Muncitorii din minele de cărbuni ale Angliei, pentru neînțelegeri cu patronii, au declarat grevă în ziua de 4 Mai. La grevă s'au alăturat și ceilalți muncitori, astfel că din 12 milioane de lucrători câți are Anglia 5 milioane au încetat lucrul în ziua cea dintâi. De atunci nu mai lucrează fabricile, nu umblă tramvaiele, nu pleacă trenurile. Guvernul englezesc e împotriva muncitorilor. În orașele mari este îngrădită armată multă, în acest scop s'au făcut și mobilizări. Muncitorii englezi au primit încurajări dela muncitorii din alte țări, să nu se lase înfricați, că la caz de trebuință li ajută și cu bani.

În Londra nu se mai tipăresc nici gazetele. În urma acelei greve Anglia pare o țară în război. Soldații stau gata prin cazărmi să poată pleca în tot momentul acolo unde s'ar întâmpla răscoale.

Zarvă mare în India.

Între Negrii de lege turcească din orașul Calcuta și între credincioșii lui Budha (păgâni și unii și alții) au izbucnit foarte mari neînțelegeri. Mohamedanii au tulburat pe Induși în obiceiurile lor sfinte și din această pricină s'au luat la pâruieli. La început au fost numai ciocări mărunte, cari au alunecat însă în adevărate vrăjbi. Unde se întâlnesc unii pe alții se gâtuie și seucid ca ferele sălbatice.

Mai de curând Mohamedanii au năvălit în cete mari asupra bisericilor budhiste și au omorât pe închinători. Ba au cuprins și casa poștelor și fântânile orașului. Pe comandantul jandarmilor din Calcuta l-au înpușcat Mohamedanii ziua în amiaza mare, chiar în cancelaria lui. Va să zică nici poliția nu poate să împiedece tulburările.

Răscoala și luptele religioase s'au întins și în alte orașe, ba și prin sate, încât locuitorii nu-și pot vedea de munca câmpului. Luptele se fac din zi în zi tot mai crâncene. Parcă a dat nebunia în păgâtime. Englezii, cari sunt stăpânii acelei țări, s'au luat de un gând și nu știu ce să mai facă, să potolească pârjolul.

Ape mari în Rusia.

Ploile mari cari au căzut în săptămâna trecută au umflat peste măsură râul Volga. Orașul Prechove-Luevo e cuprins întreg de ape. Opt oameni au fost înecați de șivoaie și patru sprezece poduri au fost prăbușite. Satele din jurul orașului au fost pustiite pe deantregul. Sunt temeri mari că Volga va mai face în cursul său și alte stricăciuni.

Adunarea generală a „Societății meseriașilor și comercianților români din Blaj“.

Duminecă, în 25 April c. s'a ținut adunarea generală a Reuniunii meseriașilor și comercianților români din loc.

Dupăce s'au desbătut toate punctele din programul adunării, s'a ales noul comitet al Societății pe un period de 2 ani, având președinte pe prof. Ioan Pop-Zeicani, Vicepreședinte: Dionisie Trifan, Secretar: Iosif Șiler; Controlor: prof. Flaviu C. Domșa, Cassar: Traian Novac, Bibliotecar: prof. Valer Ioan, Econom: Gheorghe Halas.

Membrii în comitet: Vasile Suciu, Vasile Barna, Cornel Gruița, Ion Mărgintan, Ion Bărbai, Ieronim Moga, Adrian Nyerges, Ferdinand Kampf, Alimpu Aron, Nicolae Barna, Victor Băsilă, Teodor Coltor. Subsecretar: Traian Rusu, vice-bibliotecar: Mihail Sioțu.

Dorim noului comitet spor la muncă și izbândă deplină!

DE PRIN SATE.

Pentru Monumentul Eroilor în Sângeorgiul de Câmpie.

Tinerimea din Sângeorgiul de Câmpie a aranjat mai dăunăzi o producțiune teatrală urmată de dans foarte bine reușită. Elevul Emil A. Grecu cl. VII al liceului din Blaj a vorbit foarte frumos despre vitejia Românilor, dovedită în războiul mondial, indemnând tot odată poporul să contribuie cu toții la gândul mareț pentru care luptă câțiva oameni în comună, ca să poată ridica un Monument eroilor din 1914—1919. S'au predat apoi două piese teatrale, 1. „Peșitorii“, comedie într'un act de Nicolae Țânțariu, distingându-se în rolurile lor tinărul meseriaș Petru Negovan, care a fost și aranjorul petrecerii, Ioan Ognean, Vasile Moldovan și fetițele Anica Tușinean și Ilișca Ocnean. 2. Nunta Țiganului, în care Vasile Moldovan a făcut mult haz, cu rolul „Toder“ și Vica Ognean (Mitru). În celelalte roluri au mai jucat Ioan Chiorean, Simion Săllea, Gheorghe Ognean, Samfira Ognean, Mărinică Moldovan și băeții Lazar și Vasile Ognean, predându-și fiecare rolul cu multă sârguință. S'a realizat un venit curat de 1700 lei, cari s'au destinat fondului pentru ridicarea unui monument eroilor din această comună, cari credem că în această vreme cu ajutorul lui Dumnezeu se va și ridica. Laudă tuturor tinerilor cari au ținut să ia parte la această petrecere aranjată pentru un scop atât de frumos.

Un privitor.

O sărbătoare frumoasă în comuna Cuzăplac.

Prin sârguința harnicului nostru preot I. Cordoș, care abia de cinci luni e preot la noi, am putut și noi ajunge abia acum după cruntul război, să ne cumpărăm clopote pentru biserică, în locul celor duse. Duminecă în 25 Aprilie dimineața s'a făcut sf. Liturgie unde a servit pâr. Ioan Ștefan din Petrind și pâr. I. Cordoș din loc. Biserica era tixită de oameni, îmbrăcați în haină de sărbătoare. La sfârșitul sf. liturgii s'a făcut sfințirea celor două clopote, cumpărate de credincioșii acestei parohii. La sfârșit Pâr. I. Ștefan a rostit o cuvântare, care a stors lacrimi și din cele mai împetrite inimi, arătând însemnatatea clopotelor și amintind timpul de tristă pomenire când dușmanii au venit și ne-au coborât sf. clopote din turnurile sf. biserici, spre a le face material în tunurile dușmane, cari au omorât atâția oameni, lăsând atâția orfani și văduve. Dar Dumnezeu e bun și ne-a redat libertatea. Iar astăzi trebuie să salte de bucurie inimile noastre, că ne-am scăpat de jugul dușmanilor și suntem fericiți în scumpa noastră Românie.

Terminându-se sf. liturgie poporul s'a împărșiat până seara, când iarăș ne-am adunat cu mic cu mare, tinăr și bătrân, din sat și jur, țărani și intelectuali și am asistat la o piesă teatrală, un monolog și două poezii, jucate de copii, dela cursurile de adulții instruați de pâr. I. Cordoș. — Producția a avut o reușită foarte bună. Venitul curat de 2000 Lei a fost dat pe seama bisericii din loc, a urmat apoi petrecere până dimineața. Nici odată n'am avut în comuna noastră o zi așa de frumoasă, fiind noi 40 de familii românești față de 150 familii ungurești. În trecut nu am putut avea, iar dela războiu ne-au lipsit conducătorii. Mulțumim lui Dumnezeu că azi avem un inimos conducător, pe pâr. I. Cordoș, care nu cruță nici timp nici osteneală, pentru a ne ridica și

pe noi românii la cultură, din acel hal în care am fost. Îi mulțumim din inimă pă. Cordoș pentru că a muncit așa mult cu copiii noștri, cari și azi joacă roluri în piese teatrale și rugăm și pe această cale pe părintele, să urmeze pe calea apucată.

Correspondent.

Sfințire de biserică în Bucerde-grânoasă

ZIUA INTĂIU.

Abia sosit Vineri în 30 April dela Roma, Exelența Sa preabunul nostru mitropolit Vasile, Sâmbătă în 1 Mai a și plecat la Bucerde-grânoasă, o frunză comună în depărtare de 8 kilometri dela Blaj, ca să sfințească frumoasa biserică de acolo.

După prânz la orele 4 Exelența Sa a plecat din Blaj însoțit de Reverendisimii canonici: Jacob Popa, prepozit capitular și Dr. Alexandru Rusu, rectorul Seminarului, de protopopul Blajului Aurel C. Domșia, diaconii: Iuliu Maior și Iosif Bucur, și mai mulți clerici. La încrușișarea drumurilor dintre Crăciunelul de jos și Bucerde-grânoasă aștepta o ceată de călăreți, în frunte cu primarul satului, cari au însoțit pe înaltul oaspe până la biserică. Casele sătenilor erau frumos împodobite cu frunză verde și cu minunate covoare. Înaintea bisericii aștepta satul întreg, îmbrăcat în haine de sărbătoare, în frunte cu preotul, care a ținut o însuflețită cuvântare de bun sosit. Exelența Sa i-a răspuns, că vine cu drag în mijlocul poporului harnic și însuflețit dela Bucerde-grânoasă, cu toate că este obosit de calea cea lungă făcută la Roma, unde s'a închinat înaintea osemintelor sfinților apostoli și a fost primit de urmașul în scaun al corifeului Petru, de Preafelicitul părinte al creștinătății Papa Piu XI.

S'au început apoi rugăciunile de pregătire a sfințirii bisericii, spălându-se sfântul altar cu apă caldă, cu vin și ungându-se cu sfântul mir. A urmat îndată vecernia, litia și mânecatul, iar la urmă înaltpreasfințitul a rugat pe credincioși, să se curețe și ei sufletește, precum au curățit și împodobit biserică. Nu se cuvina ca în biserică sfințită și curățită să sa aște suflete necurate.

Credincioșii au și ascultat cu drag îndemnul iubitelui arhieru, pentru că s'au spovedit și cuminecat a doua zi peste 300 de credincioși, așa că preoții sosiții dela Blaj nu mai joiau să deslege atâția credincioși câți se îmbulzeau să și curețe sufletele.

ZIUA A DOUA

A fost și mai frumoasă ca cea dintâie. Norii, cari de cu seară pareau începeau a amenința cu o ploaie, până dimineața s'au împrăștiat, iar credincioșii încă de pe la 6 așteptau pe preoții cari le făgăduiseră că-i vor spovedi. Și până aproape de ora zece Bucerzenii s'au plecat sub patrafire și și-au mărturisit păcatele, ceea ce foarte l-a mângaiat pe Exelența Sa.

Era aproape de 10 când preoții oboșiți de ascultarea mărturisirilor au plecat îmbrăcați în odăjdii, în sunetul frumos al celor două clopote, într-o întâmpinarea arhierului până la casa parohială. Credincioșii îmbrăcați în haine de sărbătoare și curățiti și sufletește s'au înșirat de amândouă părțile drumului, iar corul teologilor din Blaj cânta sub conducerea dlui profesor Celestin Cherebețiu „Sfinte Dumnezeule”. După îmbrăcarea sărbătorească a arhierului, în naia bisericii, s'a început liturgia, la care a cântat foarte frumos corul teologilor.

După „Sfinte Dumnezeule” Exelența Sa mitropolitul a luat sfântul disc, pe care se aflau moaștele alor-trei sfinți mucenici și a făcut în-sunjurarea bisericii. S'a cetit apoi scrisoarea

despre sfințirea bisericii și s'a așezat dimpreună cu fintele moaște într-o cutie de tinichea (pleu) în masa altarului. Până când au sigilat preoții cutiile, înaltpreasfințitul a ținut o preafrumoasă cuvântare despre însemnătatea sfințirii de biserică.

S'a continuat apoi liturgia, după care Exelența Sa a primit curatoratul, pe reprezentanții bisericii reformate și pe reprezentanții administrației. După prânzul bogat, servit la masa Părintelui Meseșan, înaltpreasfințitul a mers între copii și le-a cinstit câte o medalie sau câte un chip sfânt, făcând prin aceasta o bucurie de nespus atât copiilor cât și părinților.

A trecut apoi în șura frumos împodobită a Părintelui, unde fata Părintelui, Dna Otilia măritată Anca a declamat foarte drăguț „Dușmancele” de Gheorghe Coșbuc iar feciorii și fetele din sat au jucat, tot sub conducerea Dnei Otilia Anca, piesele „Cinel-Cinel” și „Nunta Țiganului”. Mi-a plăcut mult cum a jucat Carolina Moșneag cu Milu Trif, dar mai cu seamă Ana Miha I. Nicolae.

Bucerzenii pot fi mândri de ceea ce au făcut. Biserica lor este una dintre cele mai frumoase, mai cu seamă de când au trebuit s'o repareze, căci cu toate că biserică e zidită abia de câțiva ani, era gata să li-se dărâme. E frumos pictată, încăpătoare, luminoasă, iară iconostasul îi face cinste profesorului Flaviu C. Domșia din Blaj. Aproape un jumătate de milion au cheltui Bucerzenii cu repararea, înfrumșetarea și sfințirea lăcașului Domnului, dar pot fi fericiți, pentru că și au o biserică cum mai rar să vezi pe sate, o biserică vrednică de un oraș cât de mare.

Vede tot.

Pentru luminarea poporului. Preasfințitul episcop Dr. Alexandru Nicolescu și-a răscumpărat abonamentul la „Unirea Poporului” pe anul 1926 cu 500 lei. Mulțumim Preasfințitului pentru darul făcut, pe care noi îl întrebuițăm pentru luminarea poporului.

Din zile mari, de demult...

Cine credeți că este Românașul acesta frumos, care stă la picioarele „Columnei lui Traian”, străbunul nostru din Roma?

Cine poate să fie altul decât nu Badea Cârțan! Da, ați ghicit el e, adevărat el a fost, că astăzi nu mai este între cei vii, ciobanul Cârțan din Munții Făgărașului.

Știți cine a fost Badea Cârțan? Bătrânii știu abună seamă. Tineretul poate că nu știe, că n'are de unde. Că-i mult de când nu se mai aude de dânsul.

Badea Cârțan a fost un cioban de sub culmea Negoiiului, din comuna Cârța dela Făgăraș, care, ciobăniind cu oile pe celea culmi, a învățat el de capul său, meșteșugul cetirii, și răsfoia cu mare râvnă toate bucoavnele cari li cădeau în mână, când se abătea cu urda sau cu cașul pela oraș. Într-o zi a dat peste Istoriile lui Petru Maior, marele cărturar al Blajului și al neamului nostru, și a cetit acolo, că noi, nația românească ne tragem dela Roma și că Părintele poporului nostru a fost împăratul Traian dela Tiberu, care, biruindu-l pe Decebal-Crai, a întemeiat aci la Carpați o țară mândră și vestită, care s'a numit *Dacia*. Și tare s'a bucurat Badea Cârțan, cetind asemenea istorii adevărate. I-s'au încălzit ochii ca de o veste mare și, înălțând fruntea, a strigat:

— Păi, dacă-i adevărat ce scrie aci Protopopul Maior, atunci noi Români suntem vii împărătească! Trebuie să fie adevărat...

Din această clipă ciobanul dela Negoii n'a mai cetit alte cărți, decât acelea în cari se scria despre Traian și despre Roma. Cetea și se dumirea tot mai mult, că noi suntem latini, vii adevărată de Roman.

Într-o zi ce s'a scotit?

A lăsat oile în grija bacilor și a strungarilor și, întoindu-și gluga, buboul oltenesc, cu merinde, a plecat la drum întins, pe jos, spre soare apune, până o da de Roma și de Columna lui Traian, să vadă el cu ochii lui Cartea de naștere a neamului nostru. Și l-au întrebat oamenii pe cale:

— Unde mergi, bade Cârțan?

— Mă duc la Roma, să văd locurile de unde ne-am izdănit noi Români.

— Și o să nimerești, că Roma-i peste țări și mări?

— Da' Traian împărat cum o nimerit aci la noi?

Și tot așa, haidi-hai, cu toiagul în mână și cu gluga în spinare, săptămâni de rând, întrebând și odihnind, până când, într-o zi a nimerit la Roma, pe înserat. Era fîmând rupt

și stors de oboseală, dar nu s'a odihnit și a dat în stânga, a dat în dreapta, printre palate și ziduri bătrâne, până când a dat cu ochii de Columna lui Traian. Acolo a ingenunchiat, a sărutat marmura străbună și s'a simțit cel mai fericit om de pe lume!

Nu-i mai era foame, nici sete. Și-a așternut gluga sub Columnă și s'a trântit pe ea ciobănește, zicând:

— Aici sunt acasă, la noi, aici mi-se cade să măn peste noapte...!

A doua zi, când au prins de veste Italienii și au văzut gluga miștoasă a ciobanului din Ardeal, erau să se potopească de mirare. Ba au vrut să-l lege și să-l ducă la poliție, că nu știau ce arătare poate să fie. El le-a spus cum a putut, că este Român din Transilvania și că a venit să-și vadă părinții și l-au lăsat în pace. Lătin-du-se vestea despre dânsul au venit și celea mai înalte fețe domnești ca să-l vadă, miniștri, ambasadori, ofițeri, doamne și popor, multime, peste multime. Și toți au rămas uimiți de fapta ciobanului din Ardeal, care a drumărit săptămâni și luni întregi, ca să vie la Roma, să vadă mormintele străbunilor săi!...

Chipul nostru de mai sus ne arată momentele când Badea Cârțan se află la picioarele Columnei lui Traian și miniștrii îi țin cuvântări de laudă. Icoana aceasta au fotografat-o nește gazetari francezi, cari s'au prilejit acolo atunci și au publicat-o în marea gazetă „Illustration” din Paris, în anul 1899, de unde o luăm și noi. Prin urmare ea înfățișază adevărul adevărat.

Unde ești Bade Cârțane, să ne mai înveți un pic de naționalism adevărat în aceste zile de împoșcări și de ură între frați?

A. MELIN.

Știrile Săptămânii.

3/15 Mai 1848.

Se apropie ziua marelui praznic național de 15 Mai. Școlile din Blaj, ca în toți anii dela unirea țării românești, se pregătesc să serbeze și de astădată pomenirea adunării naționale de pe Câmpia Libertății. Pregătirile au început. La sărbătoare vor veni școli multe din toate părțile României, astfel că serbările vor fi la aceeași înălțime ca în toți anii. Vor fi producțiuni și întreceri de gimnastică, defilări de școlari, coruri, cuvântări patriotice la Piatra Libertății și la Mormintele Tribunalului.

Rânduiala amănunțită vom publica-o în numărul viitor.

I. P. S Mitropolitul Vasile acasă. Vineri în 28 Aprilie I. P. Sf. Sa Mitropolitul Vasile s'a întors acasă dela Roma, unde a avut de isprăvit mai multe lucruri bisericesti, fiind primit în audiență privată de preafericitul Părinte Papa Piu XI., urmașul-vârhovnicului Petru și locțiitorul Domnului Hristos pe pământ. Preafericitul Părinte l-a însărcinat pe I. P. S Sa, să împartă binecuvântarea sa apostolică tuturor credincioșilor noștri.

Vizitație canonică în Crăciunelul de jos. Dela Bucerdăa grănoasă Exelența Sa Înaltpreasfințitul Mitropolit Vasile a vizitat fruntașa comună Crăciunelul de jos. Bătrânul preot Lațiu l-a primit cu o vorbire foarte frumoasă, la care I. P. S. Sa a răspuns că vine cu drag în mijlocul credincioșilor săi din această parohie frumoasă, hotarnică cu Blajul. Intrând în biserică a făcut litia, și apoi, fiindcă nu mai încăpea mulțimea credincioșilor, predica a rostit-o afară, în cimiter, unde a dat și deslegarea morților și binecuvântarea papală.

Dupăce a împărțit și aici medalioane și chipuri sfinte între copii, I. P. S. Sa a trecut în casa parohială, unde a cercetat protocoalele și banii bisericesti, și apoi s'a reîntors la Blaj.

Să grijim de copii. În comuna Galgău din județul Someș, fetița Maria Ielciu în vârstă de 4 ani se juca singură prin curtea părinților săi. Urându-se de joacă, s'a dus la fântână și s'a uitat într'ansa. Aplecându-se prea tare, nenorocita copilă a căzut în fântână și s'a inecat. — Această întâmplare nenorocită să fie un învăț pentru toți părinții, să nu-și lase copiii singuri acasă, mai cu seamă acum, când munca câmpului îi ține ziua întreagă departe de casă.

A cui să fie Polul Nordic? Țara cu ghețuri veșnice dela Miază-noapte, unde spun învățații că este capătul din sus al osiei pământului, nu e deplin cunoscută, căci până astăzi picior de pământean nu s'a putut înfige acolo. Cu toate acestea, americanii, norvegienii și rușii se ceartă a cui să fie Polul Nordic? Și unii și alții întăresc că lor li se cuvine! Ce ție și cu lăcomia omenească... Un singur punct mai este fără stăpân pe planeta noastră și nici pe acela nu-l pot împărți.

Mustrările sufletului păcătos. În oraș la Târgu-Mureș poliția a descoperit în zilele trecute un copilăș nou născut, care fusese sugrumat și îngropat într'o uliță lăaturalnică. S'a văzut numai decât că e vorba de fapta unei mame ticăloase, oare a vrut să-și acopere astfel rușinea păcatului său. Cine să fie mama? — se întrebau oamenii legii. Abia au avut însă vreme să învelească trupușorul desgropat, când s'a văzut venind de către oraș o fată cu părul despletit și cu ochi turburi ca de nebună, care s'a aruncat ca o leoaică asupra

gropii și a început să scormonească pământul cu unghiile, strigând: Unde-i copilul, unde-i copilul? Ce mi-ați făcut copilul? Era mama păcătoasă, servitoarea Susana Fabian, care ea însăși își ucisese rodul pântecelui său, iar acum o inebuniseră muștrările cugetului păcătos și s'a dat de gol. Asta-i legea păcatului.

Luptă groaznică între doi elefanți. Elefanții sunt cunoscuți ca animale foarte blânde și înțelepte. Ei se îmblânzesc ușor, și atunci sunt înhămați la cară, pe cari le trag cu cea mai mare ușurință. Ba chiar și la joc îi învață câte un îmblânzitor, și oricât sunt de mari și de greoi, încep să joace câte o horă, de ție mai mare dragul.

Doi elefanți de aceștia erau purtați mai lunile trecute prin Calcutta. Aveau să joace la un circ. Spre mirarea tuturor celor de față însă elefanții s'au mâniaț unul pe altul și au început a se bate. Așa li-a fost de cumplită bătaia, încât suflet de om nu s'a încumetat să-i despărtească. Și au început a se sfășia cu colții lor cei lungi și groși, și a se plesni cu tromba. Lupta a ținut o zi și o noapte, până când unul dintre ei a căzut la pământ într'o adevărată baltă de sânge. Biruitorul s'a depărtat plin de mărire. La câțiva pași însă a căzut și el la pământ, răpus de marea pierdere de sânge pe care a îndurat-o în urma rănilor primite dela tovarășul său de mai înainte.

Foc mare la București. Într'o noapte din săptămâna trecută s'au aprins magazinele din gara Filaret și au ars aproape în întregime. Butoaiele de spirt cari erau în magazie au explodat cu bubuituri groaznice, încât locuitorii din împrejurimi, treziți din somn, au căzut la mare spaimă. Pagubele se ridică la 100 milioane lei. Poliția cercetează, nu cumva focul a fost pus de mâni criminale?

Fă-mă, Doamne, cu noroc. Cu adevărat noroc au fost făcuți locuitorii unui sat de pe coasta mării din insula Noua Zeelanda. Într'o dimineață s'au pomenit cu 150 de balene mari, aruncate de furia valurilor pe mal. O balenă dă un câștig de câteva sute de mii lei, după carne, piele, untură, oase. Una singură poate cântări până la 20,000 kgr. Iată norocul, ce l-au avut acei locuitori.

Vagoane în flăcări. Trenul accelerat Nr. 102 ce merge dela Timișoara la București a pățit săptămâna trecută o mare pacoste, din care nu s'a ales nimenea cu moarte, în schimb însă statul a avut o pierdere destul de însemnată.

Vagoanele de clasa I. și II. sunt adecă luminate cu gaz metan dela Șaroș și Șarmășel. Gazul se află închis într'o cutie groasă de oțel, sub vagoane. Cum, cum nu, gazul s'a aprins și trei vagoane de cl. I. și II. au început să ardă cu flăcări. Călătorii au bîgat de seamă primejdia, au oprit trenul și spre fericire s'au putut cobori la vreme din vagoanele, cari au ars scrum.

Jos cu berea. Asta-i strigătul ce se aude acum zilnic pe stratele Vienei și a altor orașe din Austria. Cei ce au umblat prin Austria știu însă, că nemții beau cea mai multă bere. Cum de s'au mâniaț deci austriecii pe bere? Așa că fabricanții de bere au ridicat deodată grozav prețul berii, iar locuitorii n'au avut ce face, s'au pus în grevă, așa că de 2 săptămâni nu mai beau bere deloc.

Alt tren căzut în apă. Cât de bine este îngrijită calea ferată, se vede din pățania ce vi-o povestim mai jos. Un tren, încărcat cu trunchiuri de copaci avea de gând să treacă peste podul ce trece pârâul de lângă comuna Leoa, din apropierea Bistriței. Podul însă, fiind șubred, s'a prăbușit, tocmai pe când trecea peste

el locomotiva, așa că celelalte vagoane s'au prăbușit în pârâu. S'au inecat un muncitor și fiică-sa; doi alți muncitori și-au rupt mâinile și picioarele, iar 15 inși s'au ales cu răni mai ușoare.

† **Ioan Deva**, învățător la școala de stat din Blaj, a încetat din viață în ziua de 2 Mai, în anul al 53-lea al vieții și al 33-lea al slujbei dascălești. Răposatul a lăsat după sine 6 copii adânc îndurerăți și o văduvă. I-s'a făcut o îngropăciune jalnică în ziua de 4 Mai. Fie-țarina ușoară!

† **George Ungurean** sătean fruntaș din comuna Biseni a închis ochii pe vecie în ziua de 24 Aprilie, la frumoasa vârstă de 92 de ani. Răposatul a fost un om harnic și priceput, creștin bun și iubitor de casa lui Dumnezeu. Peste 30 de ani a fost primcurator al bisericii unite din Biseni și 20 de ani primar comunal. L-am cunoscut și noi pe bătrânul Ungurean, era un moșneag frumos, istet și cu rost la vorbă. A fost tatăl Părintelui Nicolae Ungureanu, preotul unit al Bisenilor.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Tauri de prăsilă. Comunele cari au lipsă de tauri buni pot găsi soiuri alese (ardelenesti și Siementhal) la Economatul județului Cluj (Comisia pentru prăsirea vitelor). Prețul între 16—20.000 lei.

Intre bețivi.

— Pentru ce bei vinul cu paiul?

— Fiindcă am jurat nevastei să nu mai duc paharul la gură... Și mă țin de jurământ.

Copaci vrăjiți.

— Câte minunății sunt pe lumea asta! —

În partea de miază noapte a Indiei stăpânite de Englezi, se găsește un arbore, pe care dacă îl atingi, dă schinte electrice, cum dau lămpile de pe la orașele mari. Schinteia electrică o simți printr'o sguđuitură destul de puternică. Această putere nu vine din boscoane omenești, ori din făcătura de babe meștere, ci din firea arborelui, pe care așa l-a făcut Dumnezeu, ca să se apere de oameni și de secure.

În *Arizona* (țărișoară în America de Nord) este un fel de arbore, pe care dacă îl atingi lasă o putoare așa de urâtă, încât trebuie să fugi de el, ca de necuratul. Cine a făcut odată această încercare, a doua oră nu mai are poftă s'o mai facă.

Și mai ciudat este un arbore din *Nubia* (Africa) numit „sofar“, care cântă din mii și mii de fluere, încât umple de glas toată pădurea. Frunzele acestui pom au câte-o mică pungă pe care o găuresc nește gândaci. Când bate vântul, aerul trece prin acestea găurele și naște tonuri foarte dulci și plăcute, ca de fluier. Acolo să ciobănești, vere! Ce mai dragi de visuri ai putea trage sub crengile acelu copac cântător...

Fabricanții de spirt „colaborează“

Cei cari fabrică holerca păcătoasă în Ardeal, au ținut de curând o adunare la Cluj. S'au strâns și ei, săracii, să-și apere „interesele“, adecă pungile. Spun că le merge tot mai rău în vremea din urmă, fiindcă n'au unde să-și mai desfacă șpiroanca, n'are cine le-o bea și bancrotează azi-măine... Asta ei o spun, iar de crezut li crede mutul!

Săraci fabricanți de holercă! Te pomenesc că le piere sămânța și, de jale, se întorc pe lumea cu fundu'n sus. Oi vei, mama mea! Dar știți cine are în mână fabricile de spirt din Ardeal? Tischler, Hirsch, Mendel...

Révész, Rozet și alții ca dâșii. Tot „Rumuni“ din viață porodiță. Rumuni cu sfleder la urechi.

Și ce-au făcut dumnealor la Cluj? S'au socotit să facă plânsoare că li omoară dările și că prea puține bucate li-se lasă pentru a fi preschimbate în șpiroancă. Și s'au ciorovăit să facă un cartel (unire de prețuri) mare pe tot Ardealul, în care să între toate fabricele de spirt atât celea dela țară (de prin sate și orașele mai mici) cât și celea din orașele mari, ca astfel să lucre toți pe-o mână și să nu mai poată fi bătuți de toate vânturile. Să nu-și mai facă concurență unii la alții, ci să câștige toți la fel. Bună treabă, nu-i vorbă!

Brava lor. Asta ne mai lipsea în țara asta alduită de Dumnezeu. Bucurați-vă beutorilor că nănașii voștri sunt tari ca stânca și nici porțile iadului nu-i poate birui. Se înțepenesc bine. Unde-i domnu Vintilă cu legea lui?

FEL DE FEL

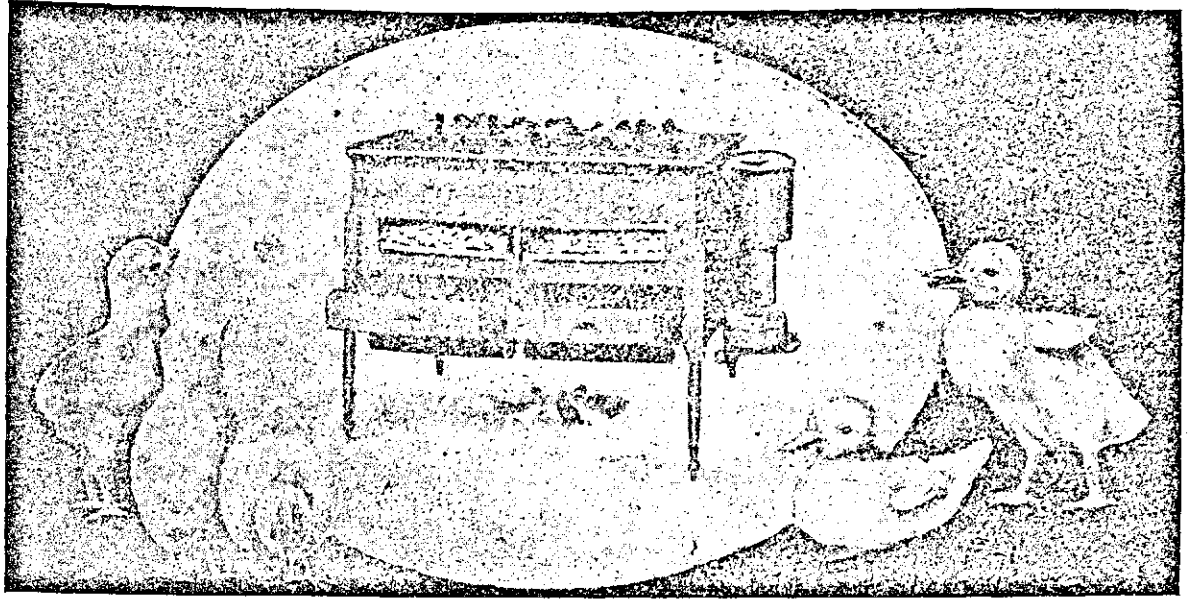
Păstrarea ouălor. Nu e gospodărie cât de mică, în care să nu fie și câteva găini. O ogradă fără de găini parcă e pustie. Dela găini avem ouă și pui. Mai ales primăvara găinile ouă mult. Și ouăle, până când putem să le folosim ori să le vindem, trebuie să le păstrăm bine, să nu se strice. Păstrarea ouălor se poate face în mai multe chipuri.

Cel mai bun mijloc pentru păstrarea ouălor este următorul: într'un vas plin cu apă se pune var. Se mestecă bine.

Ouăle se pun cu vârful în jos, în oale de pământ, până ce se umple oala. Peste ouă se toarnă apa de var, așa ca se acopere toate ouăle. Punem un fideu și așezăm oala cu ouăle în cămară, la loc răcoros. Trebuie să băgăm bine de seamă, să nu să strice vre-un ou, când le așezăm în oală, căci se strică apa de var. În astfel de cazuri ouăle trebuie scoase, apa de var trebuie seursă, oala trebuie spălată și pregătită altă apă de var.

Ouăle pe cari le punem la păstrare în apă de var trebuie să fie proaspete, să nu fie lăsate mai multe zile în cuibar, să fie foarte curate și să nu fie clocite.

În chipul acesta se pot păstra ouăle chiar și mai multe luni și cumpărătorii vor fi mulțumiți cu ele, chiar așa ca și cu ouăle proaspete.

Mașină de scos pui.

În orașele mari, unde nu sunt cloște dar pui ar mânca domni, se întrebuișează nește mașini, în cari ouăle sunt clocite cu apă caldă. La vremea sorocită, puii ies din ouă, ca și când ar fi clocite de găină. Ei nu știu de mamă, sunt veseli, se hrănesc și cresc văzând cu ochii.

mână. Spre scopul acesta s'a luat un împrumut de 80,000,000 Lei, dela Casa de depuneri și consemnațiuni. Pentru aceasta sumă se vor cumpăra cereale, cari vor fi împărțite agricultorilor lipsiți.

Cum se face un gard viu. Gardul viu se face sau din sălcâm (acății) sau dinglădițe. Cel mai bun este gardul de glădițe. Unde se găsesc arbori de glădițe, li se adună sămânțele. Se poate cumpăra sămânțe și dela magazinele de semințerii.

Un kilogram de semință este de ajuns pentru un gard de 400 metri lungime.

Sămânța se seamănă în brazde. Înainte de semănare se pune în apă caldicioasă, unde se ține cam o jumătate de oră. În chipul acesta se face ca sămânța se încolțească mai de grabă.

În anul al doilea puiții de glădițe se scot și se plantează în locul unde vrem să facem gardul viu. În locul de plantare facem un șanț afund de vre-o 25 cm. și larg de vre-o 30—40 cm. Plantarea se face în lungul șanțului și în două rânduri. Puiții din rândul al doilea se vor pune la mijlocul depărtării dintre puiții din rândul întâiu.

Când puiții au crescut de ajuns și sunt destul de tari, îi tundem la înălțimea ce dorim.

Gard viu de glădițe se poate face și în jurul grădinilor și mai ales în jurul viilor.

Câte tunete răsună pe zi în toată lumea. Niște astronomi (cettori de stele) din Anglia au făcut socoteală câte tunete răsună pe zi în toată lumea. După socoteala aceasta planeta noastră aude în fiecare zi peste 40 de mii de tunete. Sunt adică unele ținuturi ale pământului, unde plouă și fulgeră în fiecare zi. Astfel este America de mijloc, Florida, apoi Transvaalul în Africa și insula Iava în Răsărit. Între țările din Europa celea mai multe furtuni le are Italia, unde 50 de zile pe an sunt furtunoase.

Cărți nouă.

Cărți pentru teatrul Sătesc. Părintele Ioan Baciu din Lugoj (Str. Bisericii nr. 4) a scos următoarele noutăți:

Hoțul de plăcinte, piesă pentru copii, într'un act. Prețul 6 lei.

Vivandiera, monolog, prețul 12 lei.

Hipnotismul, scenetă pentru două persoane. Prețul 12 lei.

Epistola, monolog, prețul 12 lei.

Se pot cere dela autor din Lugoj, după adresa de mai sus.

Teatrul pentru orașeni. Despărțământul Sibiu al Asociațiunii publice sub nr. 41 al bulentinului său piesa:

Între două focuri, comedie de salon, originală, într'un act, de Horia Petra Petrescu. Prețul 15 lei. Se găsește de vânzare la «Astra» în Sibiu, str. Șaguna nr. 6.

Poșta gazetei.

Albin. — Poeziile trimise dau dovadă de-o mare ușurință în versificație, păcat că sunt brodate pe idei și subiecte cunoscute... Acestea subiecte au fost cântate de maestri ai poeziei noastre și imitația, altfel bine susținută, bate la ochi în primul vers: Ar trebui să te descătușezi de modele și să-ți lași sufletul să sboare în voia lui. În acest caz vei reuși: Trimite-ne ceva original și nou!

Florian Chiș Gal, curator-primar S. jud. Bihor. — Am primit scrisoarea frățescă din 29 Aprilie, în care ne scrii așa de frumos, că nici acum, la albe bătrânețe, nu te poți lăsa de gazeta noastră. Ne pare foarte bine și avem o mare mângâiere, văzând că ostenele noastre sunt înțelese chiar de aceia pentru cari muncim. Să te țină Dumnezeu încă la mulți ani spre binele bisericii pe care o slujești de 25 de ani și a familiei Dtaale. Foia o trimitem acum pe numele fiului Dtaale Gheorghe, care e tânăr și are ochi buni. Cu plata restantă așteptăm până când ți-o ajută Dumnezeu s'o poți face. Știm noi că cettori ca Dta nu ne lasă de pagubă. Voie bună și sănătate!

Ignatie Perencescu, Belting. C. — Am primit 120. Lei care sunt restanța de pe 1925. Pe 1926 încă am primit Lei 75—

Andrei Ionaș. S. — Am primit pentru Of. parohial Lei 150 pe 1926.

Rus Vasile, C. — Am primit Lei 60—

Leon Târnavăanu, H. Poșta gazetei fiind greșită în nr. trecut, o îndreptăm acum. — Am primit 1200 Lei pentru Asan Lupu, Zaharie Hârșan I. Simion, Vasile Fărcaș I. I. a Gorii, Ilie Fărcaș I. Simion, Zaharie Fărcaș I. I. Roșian, Alex. Pop a Petrii I. Iacob, Dumitru Fărcaș I. Vasile I. Dumitru, Ioan Fărcaș I. Zaharie a Floarei, Pompeiu Lupu I. Izidor și Ioan Fărcaș a Florii Crețului

Of. parohial, Bonțar. — Am primit Lei 820 pentru Dumitru Raca, Matei Găină, Petruț Raca, Alexandru Văran, Ioan Raca, Mărza Sevastian Bogdan și pentru Of. Parohial.

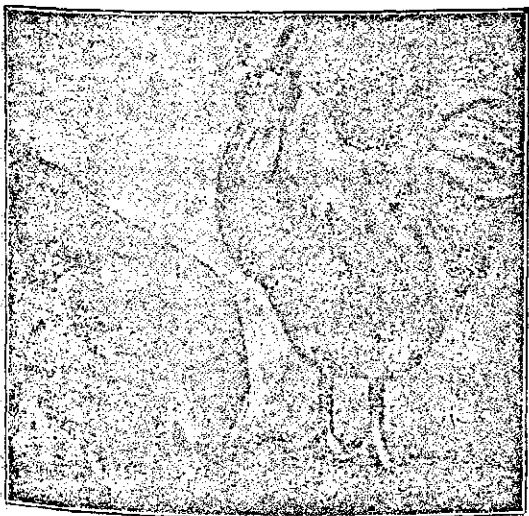
Văd. Sămflora Ciobota, Ș. — Am primit Lei 150 din cari am trecut pe 1924 restanța de 45 Lei iar restul de 105 Lei pe 1926.

Of. parohial, Bistrița. Gareta Vă merge sub Nr. 1415, și de aici se espediază regulat Vinerea. Dacă nu primiți gazeta, vina o poartă singur numai posta. Vă rugăm reclamați la postă, iară numerii neprimiti vi-i trimitem dela Administrație, întrucât ni-i reclamați.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere **depozitul de piele a lui IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari

Prețuri scăzute! — Marfă bună!

Un soi de găini cari ouă mult și dau carne bună.

Ajutorarea agricultorilor din ținuturile bătute de secetă. În Ardeal, în Basarabia și în Vechiul Regat, din cauza secetei din anul trecut foarte mulți agricultori au ajuns fără de hrană și fără de sămânță de cereale. Mai ales cucuruzul (porumbul) lipsește cu totul. Pe acești agricultori Ministerul voiește să-i ajute, dându-le cereale și pentru hrană și pentru să-

Cărți bisericești.

	Lei.
Apostolul, sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. în piele	320'—
Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi,	30'—
Euhologiu, leg. în pânză	220'—
Liturghier, leg. în pânză	220'—
Orologier, leg. în pânză	220'—
Octoih mic, 80 leg. simplu	75'—
Pentecostar mic, 80 leg. simplu	75'—
Octei și Pentecostar, legat într'una	120'—
Prohodul Domnului, Nostru Isus Hristos	10'—
Antologion sau Mineiul, care cuprinde în sine slujbele dumnezeestilor sărbători,	
Tomul I. leg. cu călcăiu de piele	540'—
Tomul II. III. leg. > > > >	700'—
Evangelia, leg. > > > >	450'—
Psaltire, broș., simplă	75'—
Triod, ou călcăiu de piele	380'—
Rânduiala sf. Ungeri, carea se cântă de un preot	2'—
Strajnic, ciril, legat	80'—

Librăria Seminarului Blaj.

Birou de construcție.

Se aduce la cunoștința On. public, că subsemnatul am deschis în casele dnei Solomon, calea Regele Ferdinand 74, din Blaj un birou de construcție.

Specialist în construcții de beton armat, întreprind și execut orice lucrare din această branșă. Pregătesc planuri și devize pentru biserici, școli, și orice alte clădiri din piatră, beton cărămidă, sau lemn. Fac orice transformări și reclădiri în vechiu.

Planuri de situație a terenurilor conform cerinței Serviciului tehnic al primăriei comunale.

Informații și referințe de amănunt se po lua în orice timp la biroul mai sus indicat.

(105) 1—3

N. DONESCU
constructor

NOVOTNY

TIMISOARA

3—6 (153)

PLUGARI! ECONOMI!

Cumpărați-vă uneltele de plugărie dela fabrica de mașini

E. NICOLA

Aici se găesc vestitele pluguri „Bächer” din cel mai bun oțel,

Mașini de sămănat și de săpat

din material de clasa întâi și lucru trainic.

Aici se repară **Motoare**

Și ori ce fel de mașini economice, mori, tăietoare de nutreț și alte asemenea.

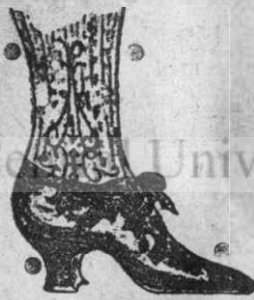
Se primește la forostuit: alamă, fier, tuolu cu sudat.

151 7—?

Pantofăria modernă

Niculae Barna

BLAJ, Piața Inocențiu M. Clain.

(149) 7—?

Se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, pentru domni și dame, din materialul cel mai bun, cu prețurile cele mai moderate.

De vânzare.

Un MOTOR de 2 puteri, cu firez cu tot, și o BATOZĂ (îmblătitoare) cu curgere jos și alta cu scuturători, toate în stare foarte bună, se află de vânzare la: **NICOLAE MUREȘAN** lui Man. în Ohaba p. Berghin.

1—3 (172)

Nicolae Baci

măstru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 17—52

Mașini de treerat

marca „Magyar Allami vasutak gégyára, Budapest”, pe lagăre biele și ramă de oțel 720, 800, 930, 1050, 1200 mm

viude în condițiuni de plată bună

Atelierul mecanic:

Wilhelm Burdak

Maschinen-und Auto-Reparaturwerkstat
Mediasch

5—? (158)

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

Atelier de pantofărie modernă și ortopedică, în curte la

IOAN BLAGA

sub conducerea

DLUI GEORGE GADA,

absolvent al mai multor cursuri de specialitate în branșă pantofăriei, diplomat în ortopedie.

Se execută prompt și pe lângă garanță orice lucru în branșă pantofăriei. — Se garantează și pentru cele mai gingașe picioare.

(162) 4—?

RECLAMA

este sufletul comerțului

ALLO, ALLO..! VINE ELECTRICA LA BLAJI

La firma HENRIC TRENCSSINER

au sosit celea mai moderne și mai elegante

CANDELABRE pentru prânzitoare, odăi de lucru și cancelarii, dela celea mai simple și mai ieftine până la celea mai luxoase.

CANDELABRE de sticlă, de porțelan, argint de china și alpaca.

LAMPE SIMPLE pentru birouri și mesede scris particulare. Magazin, bine asortat și nepușabil

TOT ACOLO se înadrează tablouri, se pun geamuri la ferestri și se găsește orice marfă de sticlărie.

Prețuri ieftine, serviciu prompt.

(157) 6 6.

HENRIC TRENCSSINER, Blaj, Str. Regina Maria.